

ODTYKAĆ (2) *vb impf*

1 sg praes odtykãm (2).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI w. (te same przykłady) s.v. 1.odetkać.

Pruć, rozsnuwać to, co zostało utkane (2) : Detexo, Odtykam to yeft rozlipuyę com pierwey nátkal zpułzczam/ odtykam to yeft z krófn. Mącz 453c.

odtykać z czego (1): Mącz 453c cf wyżej.

Formacje współrdzenne cf TKAC.

ZZa